

Guidelines for Silpakorn University Undergraduate Students towards Learning Behavior Development

Tippawan Sukjairungwattana*

Ph.D. (Development Education), Lecturer
Faculty of Education, Silpakorn University

Pitak Supannopaph

Ph.D. (Research and Development on Human Potentials), Lecturer
Faculty of Education, Silpakorn University

*Corresponding author: tt.tippawan@gmail.com

Received: March 5, 2020/ **Revised:** August 22, 2020/ **Accepted:** September 3, 2020

Abstract

The research aimed to study 1) The elements of students' learning behavior 2) the relationship of supporting factors and students' learning behavior, and 3) the development guidelines for learning behavior of undergraduate students at Silpakorn University. The research samples were 980 undergraduate students from Silpakorn University derived by stratified random sampling and distributed by faculty. The informants were 10 lecturers. The data were approached by the mixed methods research and analysed by percentage, mean, standard deviation, the Pearson's product-moment coefficient of correlation, exploratory factor analysis, confirmatory factor analysis, and content analysis.

The research found that 1) there were seven elements in students' learning behavior includes: motivation to learn; participation in learning activities; conducting extra researches; revision of the lessons; preparation before examinations; attention in learning; behavior in the classroom. 2) the relationship between the four supporting factors, namely self-preparations, family's supports, classroom atmosphere, and interactions with peers, and students' learning behavior had a value between .454 – .493 which considered as a positive relationship with statistical significance at .01 3) the development guidelines for the students' learning behavior in teaching and learning management, the instructor should cultivate these behaviors in students: motivational behavior; attending classes; studying both pre and post class and revising the lessons before examinations; having responsibility for assignments; getting prepared physically, mentally, and academically. In student activity management, the students should be encouraged to participate in learning activities by having a variety of extra-curricular activities and be in suitable environment. In environmental management, the learning environment should be created in order to support students to learn and seek for knowledge from different sources.

Keywords: Learning Behavior, Development Guidelines, Undergraduate Students

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา*

ปร.ด. (พัฒนศึกษา), อาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ

ปร.ด. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์), อาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*ผู้ประสานงาน: tt.tippawan@gmail.com

วันรับบทความ: 5 มีนาคม 2563/ วันแก้ไขบทความ: 22 สิงหาคม 2563/ วันตอบรับบทความ: 3 กันยายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) องค์ประกอบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา และ 3) แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 980 คน การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยใช้คณะ ชั้นปี เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อาจารย์ จำนวน 10 คน ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวก่อนสอบ ความเอาใจใส่ในการเรียน การปฏิบัติตัวในชั้นเรียน 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทั้ง 4 ปัจจัย ประกอบด้วย ความพร้อมของตนเอง การสนับสนุนของครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน และปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าอยู่ระหว่าง .454 - .493 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอน ต้องมีการปลูกฝังนิสัยการสร้างแรงจูงใจ การเข้าชั้นเรียน การอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเรียน หลังเรียน ก่อนสอบ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านวิชาการ ในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ต้องมีการส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนด้วยการมีกิจกรรมนอกชั้นเรียนในด้านต่าง ๆ และจัดสถานที่ให้มีบรรยากาศเหมาะสม และในด้านการจัดสภาพแวดล้อม ต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนและส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียน, แนวทางการพัฒนา, นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

บทนำ

ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของการจัดการศึกษาหรือการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนในระดับอื่น โดยประเด็นสำคัญที่อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจเป็นเบื้องต้น ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา ธรรมชาติของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา และหลักสูตรระดับอุดมศึกษาเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเข้าไปสู่การจัดการเรียนการสอนในระดับนี้ได้โดยมีประสิทธิภาพ โดยจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาตามหลักสากลจากลักษณะธรรมชาติของการอุดมศึกษาจะเห็นได้ว่าสถาบันอุดมศึกษา (หรือมหาวิทยาลัย) จะต้องทำหน้าที่ที่เกี่ยวกับ “คน” “องค์ความรู้” และ “สังคม” ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดตามหลักสากลในรูปแบบของพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต (การจัดการเรียนการสอน) การวิจัย (สร้างองค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ) และการบริการวิชาการเพื่อใช้องค์ความรู้พัฒนาสร้างสรรค์จรรโลงสังคม (เรณูมาศ มาอุ่น, 2559)

จากปัญหาในการเรียนของประเทศไทยระดับปริญญาตรี พบว่า เน้นการท่องจำมากกว่าการปฏิบัติ เน้นการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน อีกทั้งนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีพื้นฐานและมีทักษะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อนักศึกษามาเรียนในระดับอุดมศึกษาจึงเกิดปัญหาเหล่านี้ นักศึกษาจึงต้องใช้เวลาในการปรับตัวในการเรียนรู้ (พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์, 2557) จากปัญหาในการเรียนของนักศึกษาได้พบปัญหาด้านการเรียนและการปรับตัวของนักศึกษา เช่น การเรียนไม่เต็มที่เท่าที่ควร เรียนตามเพื่อนไม่ทัน ไม่มีหนังสือเรียนเพียงพอ ตอบข้อสอบอั้นๆไม่เป็น ดูหนังสือไม่จำและไม่เข้าใจ ความรู้พื้นฐานเข้ามหาวิทยาลัยไม่ดีพอ ไม่มีความเข้าใจลักษณะวิชาของคณะก่อนที่จะเลือกเข้าเรียน ได้รับคำแนะนำก่อนลงทะเบียนไม่ดีพอ เรียนได้ไม่เต็มที่ อ่อนวิชาภาษาอังกฤษ อ่อนวิชาคณิตศาสตร์ ต้องการย้าย

คณะหรือสาขา ปัญหาด้านการปรับตัวในมหาวิทยาลัย เช่น ไม่สามารถปรับตัวกับมหาวิทยาลัยได้ ไม่คุ้นเคยกับสภาพสังคมและสถานที่ มีปัญหาการคบเพื่อน ค่าครองชีพสูง เงินไม่พอใช้ (ประธาน วัฒนาวณิช, 2540) รวมทั้ง (กานดาวรรณ แก้วผาบ และคณะ, 2552) พบว่า ในปัจจุบันนักศึกษาจำนวนมากมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสมในลักษณะต่าง ๆ เช่น การขาดเรียน การเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาตามตารางเรียนของมหาวิทยาลัย การไม่ตั้งใจเรียนและพูดคุยขณะเรียน การไม่เอาใจใส่งานและการบ้านที่ได้รับมอบหมาย การละเลยการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลเสียต่อคุณภาพในการเรียน

การรายงานของสำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2560 ในภาคการศึกษาที่ 1 พบ ข้อมูลจำนวนนักศึกษารอพินิจนักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 314 คน ร้อยละ 1.70 ในภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 722 คน ร้อยละ 3.91 และข้อมูลจำนวนนักศึกษาเรียนเด่น ในภาคการศึกษาที่ 1 จำนวน 5,618 คน ร้อยละ 30.45 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาเรียนเด่น ในภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 4,764 คน ร้อยละ 25.86 ตามข้อบังคับค่านักศึกษาเรียนเด่นจะมีค่า GPA อยู่ที่ 2.00 ขึ้นไป (สำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560) จากคุณภาพการเรียนของนักศึกษาที่เกิดขึ้น ในการเรียนการสอนต้องมุ่งให้นักศึกษามีการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความกระตือรือร้น ไม่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน หากมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดียอมทำให้เกิดความล้มเหลวในการเรียน ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนดียอมทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของผู้เรียน และเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้มีความกระตือรือร้น สนใจบทเรียนที่แปลกใหม่ สนใจความคิดที่มีอุดมการณ์ สนใจเรื่องที่จะนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน และนำไปช่วยสังคมได้ ตลอดจนเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม

มนุษย์และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะคติ ค่านิยม คุณธรรม ของบุคคลเพื่อให้เป็นคนดีมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาแขนงต่าง ๆ ให้มีความ ชำนาญมากยิ่งขึ้น (นุชจรรย์ หงส์เหลี่ยม, 2560)

มหาวิทยาลัยศิลปากรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพของบัณฑิตให้มีคุณภาพสูงเป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล โดยได้จัดกิจกรรมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นประจำตลอดปีการศึกษา และ มุ่งเน้นการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน ร่วมกับกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ การจัดโครงการ พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ คณาจารย์สามารถค้นคว้าการจัดทำนวัตกรรม การเรียนการสอนที่เคยดำเนินการอยู่แล้ว/ การพัฒนา ปรับปรุง/ การริเริ่มจัดทำใหม่เพื่อเอื้อให้การเรียนรู้ ของผู้เรียนเป็นไปอย่างเสรีเปิดกว้างเป็นสังคมแห่ง การเรียนรู้ไม่จำกัดซึ่งเปลี่ยนแปลงไปสู่การเรียนรู้ ผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น การปรับปรุง หลักสูตรโดยการเพิ่มประสบการณ์ตรง/การฝึก ปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดนโยบายที่สำคัญ คือ การพัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิต ในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาประสบการณ์และคุณภาพ ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา และการพัฒนา ระบบ กลไก และเครื่องมือในการบริหารจัดการ โดย มหาวิทยาลัยฯ มีอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยี เพื่อบริการนักศึกษาและการบริหารจัดการองค์กรที่ สำคัญ (กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี, 2560)

แนวทางการพัฒนานักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษามีลักษณะเด่นและมุ่งเน้น 1) การพัฒนา ทางด้านวิชาการและวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านที่ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา และ 4) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี หรือ เรียกว่า Hard Skills และการพัฒนาทางด้านคุณธรรม/จริยธรรม และ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ หรือเรียกว่า Soft Skills ในการดำรง ชีวิตและการประกอบกิจการงาน (สำนักส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา, 2561) ในการศึกษาแนวทางการ พัฒนาพฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษาก่อให้เกิด ความสำเร็จของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากรนั้น เป็นสิ่งที่ควรศึกษาค้นคว้า หาข้อมูล เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำมาพัฒนา ปรับปรุงทางด้านการผลิตบัณฑิตของสถาบันให้ มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่องแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนของ นักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากร เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทาง การพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษา ระดับ ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

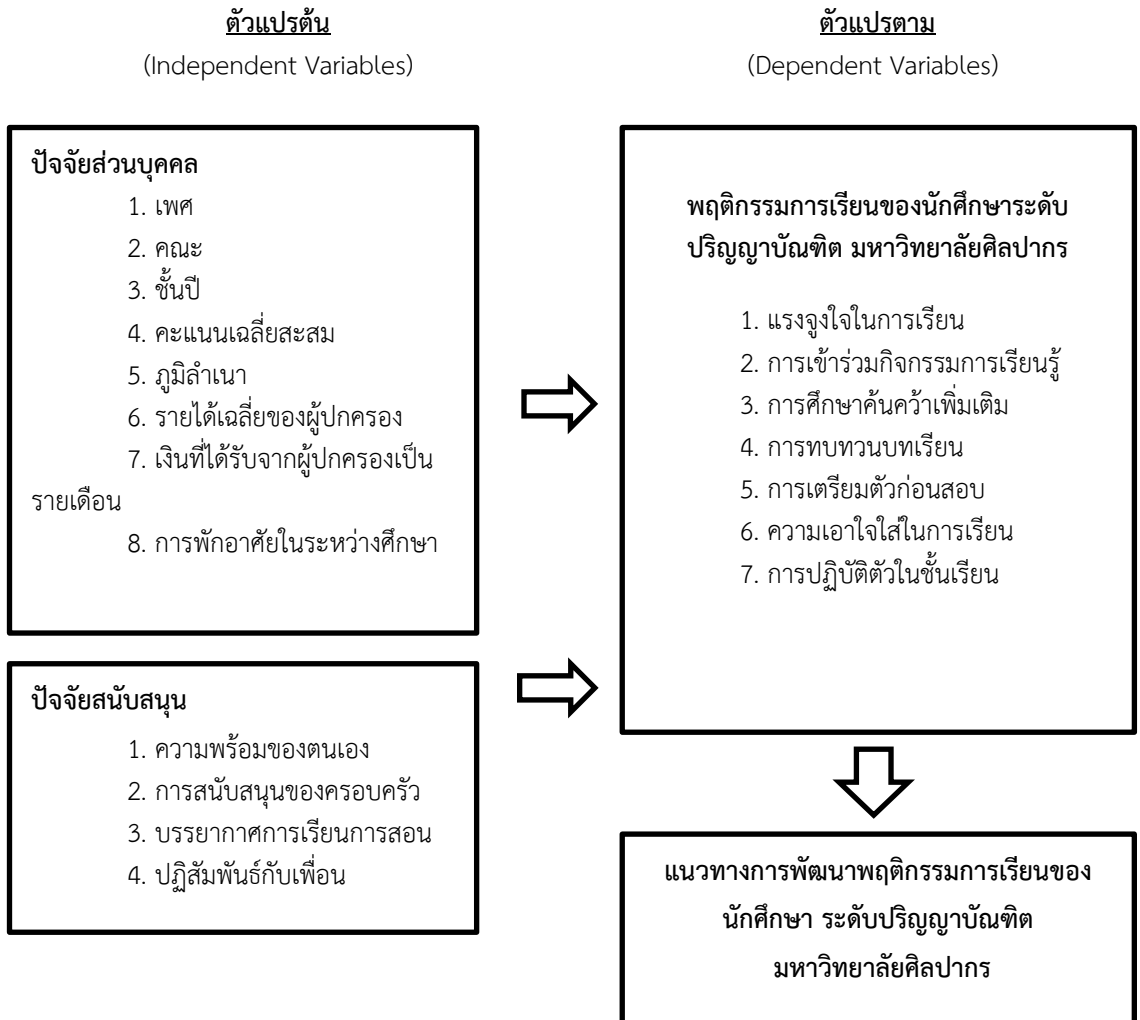
1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบพฤติกรรมนักเรียน ของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย สนับสนุนกับพฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษา ระดับ ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากร

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดใช้แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม การเรียนร่วมกับการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. แรงจูงใจใน การเรียน 2. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ 3. การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม 4. การทบทวนบทเรียน 5. การเตรียมตัวก่อนสอบ 6. ความเอาใจใส่ในการเรียน และ 7. การปฏิบัติตัวในชั้นเรียน โดยใช้แนวคิดของ อารี พันธ์มณี, (2546); บุญชม ศรีสะอาด, (2541); Cronbach, (1963); อรพิน ศิริสัมพันธ์, (2550); กัญญารัตน์ อู่ตะเภา, (2558); ศิริพงศ์ รักใหม่, (2550) และ ชำนาญ ด่านคำ (2560) และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ 1. ความพร้อมของตนเอง 2. การสนับสนุนของครอบครัว 3. บรรยากาศการเรียนการสอน 4. ปฏิสัมพันธ์กับ เพื่อน เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน ของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากร เป็นกรอบแนวคิดแสดงดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศิลปากร ชั้นปีที่ 1 - สูงกว่าชั้นปีที่ 4 ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18 - 22 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของมหาวิทยาลัยศิลปากร จาก 14 คณะวิชา จำนวน 18,423 คน (กองบริการการศึกษา, 2561)

1.2 ตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-สูงกว่่าชั้นปีที่ 4 ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18-22 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จาก 14 คณะวิชา ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามคณะและชั้นปีที่ศึกษา การกำหนดขนาดของตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยพิจารณาจากเกณฑ์การกำหนดตัวอย่างในการวิเคราะห์องค์ประกอบของ Schumacker & Lomax (1996) ที่กล่าวถึงขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบว่าจะต้องมีจำนวน

อย่างน้อย คือ ประมาณ 10 - 20 เท่าของตัวแปรที่ศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนข้อคำถามประมาณ 45 ข้อคำถาม ตัวอย่างที่ใช้ 490 คน และในกรณีนี้ได้เก็บข้อมูลเพื่อทำการยืนยันองค์ประกอบดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ผู้วิจัยจึงดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้ตัวแทนของคณะวิชาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งลักษณะตัวอย่างที่แตกต่างกันในตามคณะวิชา คณะวิชาละ 70 คน โดยการสุ่มชั้นปีที่ 1 - สูงกว่าชั้นปีที่ 4 จาก 14 คณะวิชา โดยมีเจ้าหน้าที่แต่ละคณะชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามและเชิญชวนอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัย ทำให้ได้ตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 980 คน

1.3 ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) คือ คณาจารย์ จำนวน 10 คน โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของแบบสอบถามดำเนินการสร้างเครื่องมือตามคำนิยามศัพท์ ตัวแปร โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความตรงด้านเนื้อหา และพิจารณาข้อที่มีค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของเท่ากับ 0.958 และผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามสำหรับการวิจัยไปยังนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่งแบบสอบถาม จำนวน 980 ฉบับ ที่เป็นตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา 980 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product - moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เป็นตัวอย่างจาก 13 คณะวิชา และ 1 วิทยาลัย จำนวนคณะวิชาละ 70 คน รวมจำนวนทั้งหมด 980 คน ประกอบด้วยนักศึกษาชาย ร้อยละ 27.76 และนักศึกษาหญิง ร้อยละ 72.24 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 15.20 ระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 32.14 ระดับชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 29.18 ระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 19.49 และสูงกว่าชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 2.96 โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 4.90 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.50 ร้อยละ 22.65 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00 ร้อยละ 28.06 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 - 3.50 ร้อยละ 31.02 และคะแนนเฉลี่ยสะสม มากกว่า 3.50 ร้อยละ 13.37 เมื่อพิจารณาถึงภูมิภาคของนักศึกษา พบว่า มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางร้อยละ 74.28 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 11.43 ภาคใต้ ร้อยละ 9.39 และภาคเหนือร้อยละ 4.90 พบว่า ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 62.04 พักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา ร้อยละ 17.86 พักอาศัยอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 17.76 และพักอาศัยอยู่บ้านของญาติร้อยละ 2.35 โดยเงินที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง/เดือนนั้น พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.86 ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 27.14 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 16.02 และ 15,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 3.98

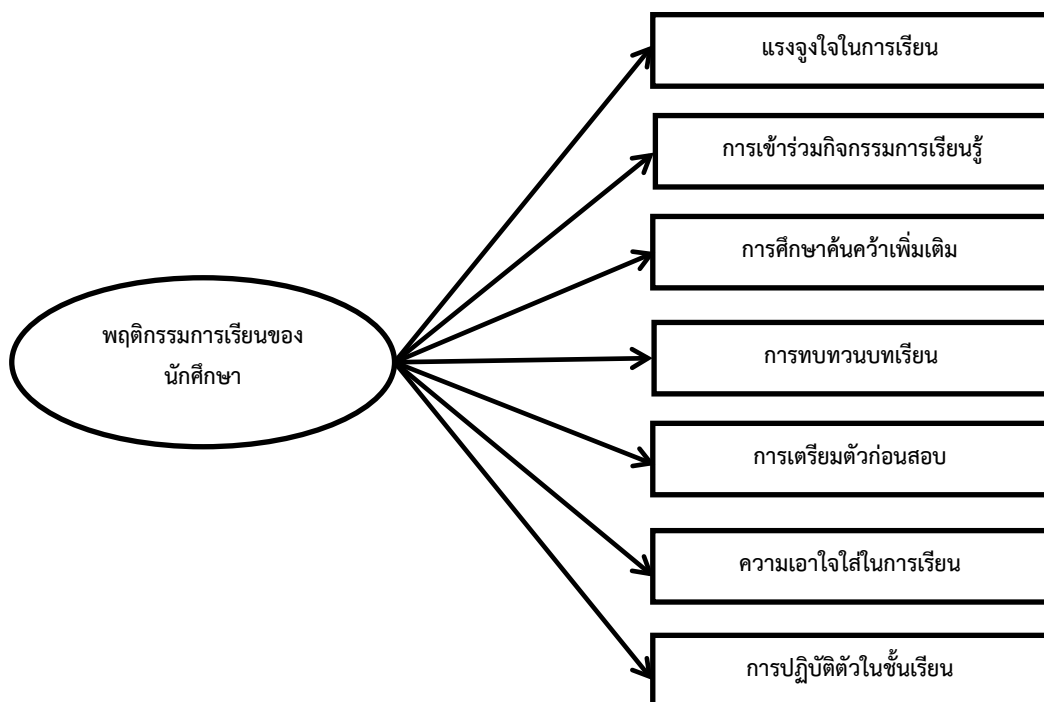
1. ผลการศึกษาองค์ประกอบพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 แรงจูงใจในการเรียน มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.36 มีพิสัยของค่าน้ำหนัก องค์ประกอบอยู่ระหว่าง .438 - .737 องค์ประกอบ ที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าไอเกน เท่ากับ 4.483 มีพิสัยของค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ ระหว่าง .678 - .792 องค์ประกอบที่ 3 การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.66 มีพิสัยของ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .402 - .692 องค์ประกอบที่ 4 การทบทวนบทเรียน มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.29 มีพิสัยของค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ ระหว่าง .469 - .663 องค์ประกอบที่ 5 การเตรียม

ตัวก่อนสอบ มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.20 มีพิสัย ของค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .414 - .703 องค์ประกอบที่ 6 ความเอาใจใส่ในการเรียน มี ค่าไอเกนเท่ากับ 2.39 มีพิสัยของค่าน้ำหนัก องค์ประกอบอยู่ระหว่าง .434 - .756 องค์ประกอบ ที่ 7 การปฏิบัติตัวในชั้นเรียน มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.22 มีพิสัยของค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ ระหว่าง .337 - .796 จากการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ เชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) แล้ว พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับ ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร สามารถ จัดองค์ประกอบได้ 7 องค์ประกอบ นำข้อมูลที่ได้ มาสร้างเป็นโมเดล ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2

โมเดลองค์ประกอบพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

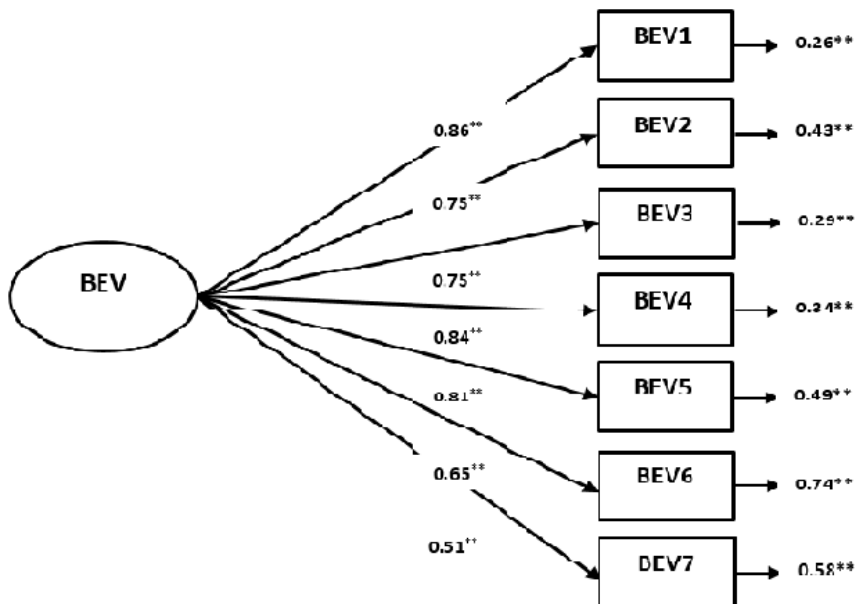

การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis: CFA) เมื่อพิจารณา ค่าน้้าหนักห้องค้ประกอบ พบว้้า มีค้้าเป็นบวกห้้าวมห้้าด มีขนาดตั้งต้้า .33 ถึง .50 และแตกต้้าจากศูนย์ อย่างมีน้้ายส้้าคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ห้้ากต้้า และเมื่อพิจารณา ค่าน้้าหนักห้องค้ประกอบมาตรฐาน พบว้้า ต้้าแปรที่มีน้้าหนักความส้้าคัญมากที่สดุ ค้ือ การแรงจูงใจในการเรียน (BEV1) มีน้้าหนัก ห้องค้ประกอบมาตรฐานเท้้ากับ .86 และมีความ แปรผันร้้าวมกันกับพฤติกรรมการเรียนของน้้าักศึษา ด้้้าร้อยละ 74 รองลงมา ค้ือ การศึษาค้นคว้้า เพิ่มเต้้า (BEV3) มีน้้าหนักห้องค้ประกอบมาตรฐาน เท้้ากับ .84 และมีความแปรผันร้้าวมกันกับพฤติกรรม การเรียนของน้้าักศึษา ร้อยละ 71 การทบทวน บทเรียน (BEV4) มีน้้าหนักห้องค้ประกอบมาตรฐาน

เท้้ากับ .81 และมีความแปรผันร้้าวมกันกับพฤติกรรม การเรียนของน้้าักศึษา ร้อยละ 66 การเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนร้้า (BEV2) มีน้้าหนักห้องค้ประกอบ มาตรฐานเท้้ากับ .75 และมีความแปรผันร้้าวมกันกับ พฤติกรรมการเรียนของน้้าักศึษา ร้อยละ 57 ความ เอาใจใส่ในการเรียน (BEV5) มีน้้าหนักห้องค้ประกอบ มาตรฐานเท้้ากับ .72 และมีความแปรผันร้้าวมกัน กับพฤติกรรมการเรียนของน้้าักศึษา ร้อยละ 51 การ ปฏิบ้้าต้้าตัวในชั้นเรียน (BEV7) มีน้้าหนักห้องค้ประกอบ มาตรฐานเท้้ากับ .65 และมีความแปรผันร้้าวมกัน กับพฤติกรรมการเรียนของน้้าักศึษา ร้อยละ 42 และความเอาใจใส่ในการเรียน (BEV6) มีน้้าหนัก ห้องค้ประกอบมาตรฐานเท้้ากับ .51 และมีความ แปรผันร้้าวมกันกับพฤติกรรมการเรียนของน้้าักศึษา ร้อยละ 26 รายละเอียดต้้างภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3

โมเดลการวัดพฤติกรรมการเรียนของน้้าักศึษาระดับปริญญาบั้ฉฉิต มหาวิทยาลัยศิลปากร หลังปรับโมเดล

($\chi^2 = 16.93$, $df = 11$, $p = .110$, $\chi^2/df = 1.540$, $GFI = .992$, $AGFI = .980$, $RMSEA = .033$)

** มีน้้ายส้้าคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 2

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (n = 980)

	ตัวแปร	ความพร้อม ของตนเอง	การสนับสนุน ของครอบครัว	บรรยากาศ การเรียนการสอน	ปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน	พฤติกรรมการ เรียน
1.	ความพร้อมของตนเอง	1.00				
2.	การสนับสนุนของ ครอบครัว	.289**	1.00			
3.	บรรยากาศการเรียน การสอน	.295**	.288**	1.00		
4.	ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	.282**	.324**	.311**	1.00	
	พฤติกรรมการเรียน	.487**	.454**	.460**	.493**	1.00

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จากตาราง 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา กับปัจจัยสนับสนุนทั้ง 4 ปัจจัย มีค่าอยู่ระหว่าง .454 - .493 มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คือ ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .493 รองลงมา คือ ความพร้อมของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .487 บรรยากาศการเรียนการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .460 และการสนับสนุนของครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .454 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและใช้ผลการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบ จัดกลุ่มความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการเรียน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แก่ (1) ด้านการจัดการเรียนการสอน ต้องมี 1.การ

ปลูกฝังนิสัยการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาด้วยการให้กำลังใจ รางวัล หรือสิ่งของตอบแทน 2. การปลูกฝังนิสัยการเข้าชั้นเรียน และให้ความร่วมมือในขณะที่มีการเรียนการสอน 3. การส่งเสริมให้นักศึกษาอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเรียน ก่อนสอบ หลังเรียน ทำข้อสอบเก่า 4. มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย 5. การส่งเสริมให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านวิชาการ (2) ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ต้องมีการส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนด้วยการมีกิจกรรมนอกชั้นเรียนในด้านต่าง ๆ และจัดสถานที่ให้มีบรรยากาศเหมาะสม (3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนและส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการศึกษาองค์ประกอบที่ 1 แรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมีแรงจูงใจในการเรียน (Motivation) เป็นลักษณะสำคัญของพฤติกรรมการเรียน สอดคล้องกับแนวคิด

ของ อุมามพร ตรังคมบัติ (2543) ที่กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจของนักศึกษาจะเกิดจากแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ ผลการศึกษาองค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วารินทร์ วิริยะเพียร (2551) กล่าวถึง การร่วมกิจกรรมมีไว้เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ให้นักศึกษาได้พักผ่อนคลายเครียด ผลการศึกษาองค์ประกอบที่ 3 การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ ศิริพงศ์ รักใหม่ (2550) ที่กล่าวว่า การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม การเรียนรู้ ได้แก่ หาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในห้องเรียนและเอกสารประกอบการสอน ผลการศึกษาองค์ประกอบที่ 4 การทบทวนบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล พบว่า การทบทวนบทเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาองค์ประกอบที่ 5 การเตรียมตัวก่อนสอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พศิกา สัตตบงกช (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา พบว่า มีการอ่านทบทวนก่อนสอบเป็นองค์ประกอบ ผลการศึกษาองค์ประกอบที่ 6 ความเอาใจใส่ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธร รัตนบุตร (2557) กล่าวว่า ความมุ่งมั่นในการเรียนเป็นทักษะพื้นฐานที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างตั้งใจ เอาใจใส่ทุ่มเทให้กับการเรียนอย่างเต็มที่ เติบโตความสามารถ มีความรับผิดชอบ ตั้งใจ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอเพราะหากผู้เรียนมีความพร้อมหรือมีคุณลักษณะดังกล่าวแล้วย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จทางการศึกษาสูง องค์ประกอบที่ 7 การปฏิบัติตัวในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพฤติกรรมการณ์เรียนของ เกสินี พัฒนพิสุทธิ และฐานิตา ลอยวิรัตน์ (2554) และพลภัทร อินพุ่ม (2553) ที่มีองค์ประกอบด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา กับปัจจัยสนับสนุน พบว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา กับปัจจัยสนับสนุนทั้ง 4 ปัจจัย โดยปัจจัยสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา คือ ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน รองลงมาคือความพร้อมของตนเอง บรรยากาศการเรียนการสอน และการสนับสนุนของครอบครัวตามลำดับ

ปัจจัยปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556) ที่กล่าวว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา โดยนักศึกษาจะได้รับการเรียนรู้โดยการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมเสริมสร้างทางสังคม เช่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยติวหนังสือ ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเล่าเรียน คอยให้ความช่วยเหลือเพื่อน เห็นใจเพื่อน สอดคล้องกับ อารณ ใจเที่ยง (2546) กล่าวว่า เพื่อนร่วมชั้นมีอิทธิพลต่อการเรียนมาก และยังปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนคือ การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีความสมัครสมานสามัคคีกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ช่วยกันสร้างเสริมบรรยากาศในการเรียนที่พึงปรารถนาในห้องเรียน ปัจจัยความพร้อมของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) กล่าวว่า ผู้เรียนมีคุณลักษณะทางบุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัด ความพร้อมที่แตกต่างกันไปในตัวผู้เรียนแต่ละคน เช่นเดียวกับ อารี พันธมณี (2546) กล่าวถึง ความพร้อมของบุคคลที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ปัจจัยบรรยากาศการเรียนการสอน สอดคล้องกับการศึกษาของ อติพล เปียทอง, เยาวภา โชติวิชัย และศุภพิชญ์ ประเสริฐบุญ (2557) พบว่า บรรยากาศการจัดการเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา ปัจจัยการสนับสนุนของครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น (2560) พบว่า การสนับสนุนการของครอบครัวอยู่ในระดับมาก พบว่า ครอบครัวยอมรับให้นักศึกษาตัดสินใจในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ดังนี้ 1) ต้องมีการปลูกฝังนิสัยการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาด้วยการให้กำลังใจ รางวัลหรือสิ่งของตอบแทนเมื่อนักศึกษาขยันและทำคะแนนได้ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ วิญญู พูลศรี, ประพันธ์ สุทธาวาส, ญาณินท์ คุณา และบุญเลิศ คำปิ่น (2560) พบว่าความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียนรู้ในการเรียน ได้แก่ การให้รางวัล การให้คะแนน การพูดชมเชย การแข่งขันระหว่างห้องและการใช้เทคนิควิธีการสอนที่จูงใจและสอดคล้องกับแนวคิดของ อุมพร ตรังคสมบัติ, (2543) กล่าวถึง การสร้างแรงจูงใจว่าการจะเรียนให้ได้ดีด้วยการให้รางวัล สิ่งของตอบแทน หรือจากทัศนคติและสิ่งที่ครอบครัวทำให้นักศึกษา 2) แนะนำให้นักศึกษาปฏิบัติตัวในการเข้าชั้นเรียน มีสมาธิตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น ตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือในขณะที่มีการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ ยุดา รักไทย และปานจิตต์ โภญจนาวรรณ (2550) กล่าวถึงการปฏิบัติตัวในชั้นเรียนที่นักศึกษาสามารถทำเพื่อให้การเข้าเรียนมีประสิทธิภาพ เช่น เวลาเรียนต้องตั้งใจเรียน สอดคล้องกับ ประธาน วัฒนาวณิชย์ (2540) กล่าวว่า การเรียนของนักศึกษาให้ได้ผลดีจะต้องมีสมาธิในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะการเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจจดจ่ออยู่กับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียนและสนใจในวิชานั้น 3) ต้องมีการสนับสนุนให้นักศึกษาทบทวนบทเรียนโดยการอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเรียน ก่อนสอบ อ่านทบทวนหลังเรียน ทำข้อสอบเก่า เสริมความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วอร์ด คริสทีน (2005) กล่าวว่า การทบทวนในชั้นเรียนเป็นการทบทวนเรื่องที่อาจารย์พูดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปทั้งหมดอีกครั้ง การทบทวนบทเรียนที่ดีคือการทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด 4) ต้องมีการสนับสนุนให้นักศึกษาเอาใจใส่ในการเรียนด้วยการสอบถาม ตรวจสอบ ได้รับความ

งานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2541) กล่าวถึง ความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ การทำงานด้วยความมีระเบียบเรียบร้อย ทำให้งานมีประสิทธิภาพ มีการวางแผน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา 5) ต้องมีการสนับสนุนให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และเตรียมพร้อมด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยากร เชียงกุล (2544) กล่าวถึง เตรียมตัวก่อนสอบ โดยพิจารณาถึงลักษณะข้อสอบและฝึกหัดการสอบ 6) ต้องมีการสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนด้วยการมีกิจกรรมนอกชั้นเรียนในด้านต่าง ๆ และจัดสถานที่เพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคลแต่ละกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ศึกษาและค้นคว้า ได้ลงมือปฏิบัติจริง และมีบรรยากาศเหมาะสมกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ สอดคล้องกับแนวคิดของ ธิติรัตน์ บุญสุข (2543) กล่าวถึง กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนเสริมและสนับสนุนการเรียนในชั้น การจัดกิจกรรมที่ดีสามารถนำเอาความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์เข้ากับสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน การนำการเรียนหรือความรู้จากห้องเรียนไปประยุกต์กับกิจกรรมนอกชั้นเรียนกิจกรรมจะช่วยให้นักศึกษาได้ความรู้ที่แตกต่างและได้ประสบการณ์ รวมทั้งทำให้เข้าใจบทเรียนในชั้นได้ดียิ่งขึ้น เพราะกิจกรรมเป็นการผสมผสานความรู้หลาย ๆ ด้าน 7) ต้องมีการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนโดยการจัดโครงสร้างและการใช้พื้นที่ในห้องเรียน สภาพแวดล้อมของห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน บทเรียนตามเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่จัดขึ้น สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้การสอนเกิดผลสัมฤทธิ์ สอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2556) กล่าวว่าอาจารย์และนักศึกษาต้องช่วยกันจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนเข้าเป็นองค์ประกอบที่ 1 มีค่าไอเกนเท่ากับ

4.36 มีพิสัยของค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .438 - .737 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครอง อาจารย์ต้องตระหนักถึงความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียน และวิธีสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้เกิดกับผู้เรียน

1.2 จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยสนับสนุนปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น ผู้ปกครอง อาจารย์จึงควรให้ความสนใจ ใส่ใจ ให้เวลานักศึกษาและเพื่อนของนักศึกษา ทั้งในด้านการเรียน ด้านสังคม และการช่วยเหลือต่างๆ

1.3 จากการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ปกครองและอาจารย์ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา รวมถึงตัวนักศึกษาด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ทำการศึกษาพัฒนารูปแบบเพื่อหาวิธีพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียน

2.2 ทำการศึกษารูปแบบนโยบายเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้นำไปพิจารณา

2.3 ศึกษาปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2561

เอกสารอ้างอิง

- กานดาวรรณ แก้วผาบ และคณะ. (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1: กรณีศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. กรุงเทพฯ: คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กัญญารัตน์ อุตะเถา. (2558). *การพัฒนาระบบติดตามและวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียนโดยใช้ xAPI เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนออนไลน์*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี. (2560). *รายงานประจำปี มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2559 – ปีงบประมาณ 2560*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กองบริการการศึกษา. (2561). *สถิติจำนวนนักศึกษาลงทะเบียน มหาวิทยาลัยศิลปากร 2561*. สืบค้นจาก https://reg4.su.ac.th/registrar/stat_studententry.asp?acadyear=2561&levelid=1
- เกลสินี พัฒนพิสุทธิ และฐานิตา ลอยวิรัตน์. (2554). *การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา 200-101 แนะนำวิศวกรรมศาสตร์*. สงขลา: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชำนานู ด่านคำ. (2560). *การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้อของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 10(1), 23-31.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). *การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนาสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นุชจรรย์ หงส์เหลี่ยม. (2560). *การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิกปีการศึกษา 2559 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล*. *วารสารเวชบันทึกศิริราช*, 10(3), 166-173.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2540). *เรื่องไม่ยาก ถ้าอยากเรียนเก่ง*. กรุงเทพฯ: ปรกาศพิริก.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ (2557). *การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้อในระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พลภัทร อินพุ่ม. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในจังหวัดราชบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาการเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง).
- พศิกา สัตตบงกช. (2555). *พฤติกรรมการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ยุดา รักไทย และปานจิตต์ โภจนาวรรณ. (2550). *คนเก่งเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บิสคิด.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(3), 412 – 420.
- เรณูมาศ มาอุ่น. (2559). *การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ*. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 9(2), 169-176.
- วอร์ด, คริสทีน. (2548). *คู่มือครูสำหรับเสริมสร้างสมองของเด็กวัยเรียน*. กรุงเทพฯ: แอปบี แพมิลี่.
- วารินทร์ วิริยะเพียร. (2551). *พ่อแม่ที่เอาใจใส่และอยู่เคียงข้างลูกจะส่งผลให้เด็กมีความมั่นใจ เรียนเก่งได้ใน 1 เทอม*. กรุงเทพฯ: Dดี.
- วิญญู พูลศรี, ประพันธ์ สุทธาวาส, ญาณินท์ คุณา และบุญเลิศ คำปิ่น. (2560). *แรงจูงใจกับการเรียนรู้ในโรงเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาชีวเคมี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น*, 11(1), 324-339.
- วิทยากร เชียงกุล. (2544). *ทำอย่างไรจึงจะเรียนเก่ง*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ปรัชญา.
- ศศิธร ณะบุตร. (2557). *การสร้างแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 15(2), 63-73.
- ศิริพงศ์ รักใหม่. (2550). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา*. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 1(2), 1-17.
- สำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร (2560). *ข้อมูลจำนวนนักศึกษาเรียนเด่นและรอฟินิจา ปีการศึกษา 2560*. นครปฐม: กองบริการการศึกษา พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). *ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา.
- สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น. (2560). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ ,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิพล เปี้ยทอง, เยาวภา โชติวิชัย และศุภพิชญ์ ประเสริฐฐ. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. *วารสารเกษมสาร*, 21(40), 137-145.
- อรพินด ศิริสัมพันธ์. (2550). *การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรคการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไยไหมเอ็ดดูเคท.
- อุมภาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี*. กรุงเทพฯ: ชันดำการพิมพ์.
- Cronbach, L.J. (1963). *Educational Psychology*. New York: Harcourt Brace And World, Inc.
- Schumacker, R. E. & Lomax, R. G. (1996). *A beginner's guide to structural equation modeling*. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.